

Bemærkninger til lovforslaget.

1. Bestemmelserne i ulykkesforsikringsloven om dagpengeerstatning, invaliditetserstatning for varig invaliditet og efterladteerstatning som følge af arbejdsulykker er ved den almindelige lovpligtige ulykkesforsikring baseret på den ulykkesramtes årsfortjeneste i året forud for ulykkestilfældets dato. De nævnte erstatninger ydes i forhold til den pågældendes årsløn, dog ikke udover et i loven fastsat årslønsmaksimum, der pristalsreguleres. For en særlig gruppe af forsikrede — unge under 21 år — indeholder loven bestemmelser om et årslønsminimum, der ligeledes pristalsreguleres. Hertil slutter sig en frivillig forsikring for selvstændige erhvervsdrivende med mindre indtægter og en tvungen forsikring for selvstændige fiskere m. fl. Årslønsmaksimet for de sidstnævnte grupper pristalsreguleres ikke.

Lovforslaget tager hovedsagelig sigte på at forhøje erstatningerne ved at ændre de bestående satser for lovens årslønsmaksimum og -minimum.

Efter forslaget forhøjes årslønsmaksimet efter den lovpligtige ulykkesforsikring, der i loven er fastsat til 10.000 kr. — pr. 1. april 1964 pristalsreguleret til 11.750 kr. — til 16.500 kr.

Årslønsminimumet for unge lønmodtagere foreslås forhøjet fra 5.000 kr. — pr. 1. april 1964 pristalsreguleret til 5.875 kr. — til 7.500 kr.

Endvidere foreslås den maksimale årsløn, der gælder for adgangen til at tegne frivillig forsikring, samt den årsløn, der lægges til grund for den tvungne forsikring, forhøjet fra 5.000 kr. til 7.500 kr.

Med hensyn til den nærmere begrundelse for de nævnte forhøjelser henvises til bemærkningerne til forslag nr. 10 og 11 for så vidt angår henholdsvis årslønsmaksimum og årslønsminimum for personer, der er omfattet af den almindelige lovpligtige ulykkesforsikring, og til bemærkningerne til forslag nr. 9 for så vidt angår frivillige og tvungne forsikringer for selvstændige.

2. Som ovenfor nævnt er årslønsmaksimet og årslønsminimumet pristalsreguleret bortset fra forsikringer for selvstændige.

Det foreslås, at pristalsreguleringsbestemmelsen ophæves og erstattes af en bestemmelse om regulering i takt med lønudviklingen. Herom henvises til bemærkningerne til forslag nr. 14.

3. Derudover foreslås — udover forskellige ændringer af redaktionel eller teknisk karakter — visse andre ændringer i loven, blandt hvilke særligt fremhæves:

a) indførelse af en særlig bevisregel for medicinsk

tvivlsomme tilfældes henførelse under loven (forslag nr. 1).

b) bortfald af kravet om enten dansk indfødsret eller fast bopæl her i landet ved ydelse af efterladteerstatning (forslag nr. 7) og

c) ændring af årslønsberegningen i relation til dagpengeerstatning for lærlinge og andre personer under uddannelse (forslag nr. 12).

4. Efter forslaget skal ændringerne træde i kraft 1. april 1965, dog således at de ændringer, der vedrører erstatningsbeløbenes forhøjelse og regulering samt den fornævnte ændring vedrørende ydelse af efterladteerstatning på samme måde som ved tidligere ændringer af ulykkesforsikringsloven foretagne forhøjelser, kun kommer til anvendelse på ulykkestilfælde, der indtræder efter lovens ikrafttræden.

Det bemærkes, at det sæt af komplicerede problemer, der knytter sig til spørgsmålet om at hæve løbende erstatninger efter ulykkesforsikringsloven til samme niveau som erstatninger som følge af fremtidige ulykkestilfælde, er taget op til overvejelse. Regeringen vil senere tage stilling til mulighederne for at fremsætte herpå sigtende lovforslag.

Til de enkelte forslag.

Til § 1.

Til nr. 1.

Den gældende ulykkesforsikringslov omfatter ulykkestilfælde, der midlertidig eller vedvarende forringer en forsikret persons erhvervsevne eller forvolder pågældendes død. Hermed ligestiller loven skadelige påvirkninger af højst nogle få dages varighed, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, og som medfører forringelse af erhvervsevnen eller død. Endelig omfatter loven en række nærmere i loven angivne erhvervs sygdomme, såfremt det med rimelig sandsynlighed kan antages, at disse sygdomme og deres følgetilstande udelukkende eller i overvejende grad skyldes skadelige påvirkninger hidrørende fra den forsikredes arbejde eller de forhold, hvorunder det foregår.

For at anerkende en lidelse som bevirket ved et ulykkestilfælde er det efter de gældende regler ikke tilstrækkeligt, at muligheden for en årsagsforbindelse mellem ulykkestilfældet og lidelsen ikke kan anses for udelukket, men det kræves, at den pågældende lidelse efter almindelige lægelige erfaringer med rimelig sandsynlighed kan anses for bevirket ved ulykkestilfældet.

Den heromhandlede bedømmelse vil også efter